

HGGunnink, gehouden te Bedum, 25.09.2022

Votum + zegengroet

Psalm 123:1,2

Gebed

Psalm 13:1,2,3,4

Lezen PSALM 143

Tekst **ZONDAG 45**

Bediening van het Woord

Psalm 6:1,2,3,4,5,6

NGB artikel 26

Gezang 16

Gebed

Dienst van de offeranden

Gezang 18

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Kinderen, kunnen jullie al bidden? Of vinden jullie bidden best moeilijk?

En hoe zit het met de grote mensen. Is bidden moeilijk?

Mensen die alleen zijn, die altijd zélf moeten bidden, misschien komt een keer de ouderling of de dominee, dan wordt er mét hen gebeden. Maar anders, altijd zélf. Moeders en vaders thuis, telkens weer bidden.

Is bidden moeilijk?

De drie-enige God wil ons leren wat en hoe wij mogen bidden.

Dat is de inhoud van Vraag en Antwoord 117.

En ik laat u en jou -aan de hand van ZONDAG 45, en dan vooral die Vraag en Antwoord-, ik laat u het Woord van God horen onder het thema:

God wil, dat wij bij ons bidden, denken om

1) het Adres met een HOOFDletter 'A'

2) de afzender met een kleine letter 'a'

3) het aangetekend zijn

1) Want wat is eigenlijk bidden?

Het gaat allemaal zo makkelijk, misschien. Je zit aan tafel, je gaat bidden.

Maar wat ís bidden?

Bidden is, de enige, echte God aanspreken. De God Die wij mogen kennen vanuit de 66 boeken van de Bijbel.

Daarmee ontkent de Catechismus niet dat je God ook kunt kennen uit de natuur. Maar Zijn Woord geeft immers veel méér dan die natuur.

God kennen, daarom de Schriftlezing, PSALM 143.
Die PSALM is óók een gebed. En dat zijn veel andere PSALMEN ook.
En, zou je kunnen zeggen, da's een geluk voor ons.
Want, als je bidden moeilijk vindt (en laat ik het nog maar even weer zeggen, wie van ons die eerlijk is vindt dat niet?), als je bidden moeilijk vindt, dan kun je jezelf helpen door de gebeden die in de Bijbel staan te gebruiken.
U hebt het kunnen merken. Ik deed het zelf net ook, we hebben PSALM 123 gezongen, maar ik bad ook naar aanleiding van die PSALM.
En dat zal ik straks aan het eind naar aanleiding van PSALM 142 doen.

Terug naar PSALM 143. Denken om het Adres.

Tot Wie bidt David?

Tot Wie bid je als kind van God? Tot de HEERE, meteen aan het begin, "HEERE, luister". HEERE, U Die zelfs bij mij echt wilt horen. U Die geen moment op afstand bent, U Die met Woord en met de sacramenten, zo heel nadrukkelijk in ons leven aanwezig bent.

U, HEERE, U Die zegt: "je bent van Mij, je bent dus ook **voor** Mij".

De HEERE, de enige echte God.

En denk dan bijvoorbeeld maar aan Exodus 34. 'Barmhartig en genadig, geduldig, rijk aan goedertierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden. Die ongerechtigheid, overtreding en zonde, het heeft allemaal verbinding met vanmorgen het avondmaal, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft. Maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt. Die de ongerechtigheid van de vaders vergeldt aan de kinderen en kleinkinderen, tot in het derde en vierde geslacht.'

Dat is de ene, de echte God.

Of denk aan Nahum 1. "God Die Zich laat gelden. De Wreker, toornend tegen Zijn vijanden."

Maar in datzelfde hoofdstuk Nahum 1 ook: "de HEERE is goed. Hij is tot een vesting op de dag van de benauwdheid. Hij kent hen, die tot Hem de toevlucht nemen."

En denk maar aan Jesaja 6. "Heilig, heilig, heilig."

En denk maar aan Mattheüs 11. "Mijn juk is zacht, Mijn last is licht."

En Mattheüs 28. "Mij is alle macht gegeven!"

En denk maar aan, aan, aan ... de hele Bijbel.

God Die wij kennen vanuit Zijn Woord.

Die God aanroepen!

En wat is nou zo moeilijk?

De moeite is dat wij Hem immers niet op een volmaakte manier kennen.

De vorige ZONDAG, we hebben ook als het gaat om het bidden, maar een klein begin

van de gehoorzaamheid.

Er is hier geen vader of moeder, er is hier geen oudere die zal durven zeggen: "mijn gebeden zijn perfect".

En de kinderen die weten dat het eigenlijk toch ook best moeilijk is, om te leren bidden. Want, ja, hoe wil de HEERE het precies? En je zegt zo vaak hetzelfde. En kan dat dan wel? En moet je ook niet eens een keer wat anders bidden?

En er staat zoveel in de Bijbel over die enige echte God. Kom ik er dan wel aan toe om ál die dingen, al die -zeg maar, eigenschappen- van Hem aan de orde te stellen?

Een klein begin van de gehoorzaamheid.

En toch, **moeten** we bidden. Dat was Vraag en Antwoord 116. En daarom moeten we niet ophouden ons te laten léren.

Ook in verband met het gebed.

Elke dag dat Woord open. En voor de hoeveelste keer bent u door de Bijbel heen?

Elke dag het Woord open. En er zijn een heleboel dingen die je misschien weet.

Maar er zijn ook altijd weer nieuwe dingen.

En elke zondag. Ach, elke zondag is toch ook eigenlijk altijd hetzelfde.

Maar het is ook altijd weer nieuw. En wat hebben we het nodig.

En elke paar maand dat avondmaal, waarvoor? Onder andere om op lees-, en hoor-, en bid niveau te blijven.

Met, en dat staat ook in het Woord van God, met dat heerlijke uit Romeinen 8: wij met onze zwakheid en zonde, maar God, de Heilige Geest, Hij werkt in ons, met het oog op ons bidden. En zelfs: 'Hij bidt voor ons!'

Weer terug naar PSALM 143.

'HEERE, luister.'

Dat heeft David geleerd, en dat mogen ook wij altijd weer leren, het wonder is **waar!**

De HEERE **wil** luisteren naar Zijn volk.

Hij hoort zó graag dat zij Hem aanroepen.

Vorige week zondag, 'voorbereiding', PSALM 116. De Naam van de HEERE aanroepen.

De HEERE.

PSALM 143 komt er op allerlei manieren op terug.

Wie is Hij, en hoe is Hij? 'Uw trouw', staat er dan.

Als je daar over doordenkt, de trouw van de HEERE, dat is de basis van ons leven.

Als de Heere niet trouw zou zijn, dan was het met de kerk ook meteen afgelopen.

Dan zou je als gelovige het ook geen moment volhouden.

Wij zijn ontrouw, maar Hij is trouw en blijft trouw.

En dan een ander woord, 'Uw gerechtigheid', zegt de PSALM.

Dat is een wat lastig woord misschien, want wat wordt daarmee bedoeld?

Maar het geeft in elk geval dit aan, dat er sprake is van een relatie, van verbondenheid tussen de HEERE en Zijn volk.

Waarin de HEERE laat zien: je kunt **helemaal** op Mij aan. Dat houdt nooit op, koppel dat

maar aan die trouw, dat gaat door.
En het gaat juist door in Zijn optreden tegen de vijanden van Zijn volk.

Het is vanwege de gerechtigheid van de HEERE, dat wij altijd weer mogen vragen,
“HEERE, wilt U toch alstUblieft met ons blijven? Dat belooft U toch!?”

NB. Even iets moois om daar over na te denken, dat staat in vers 1 van die PSALM, dat woord ‘gerechtigheid’, maar het komt weer terug in vers 11 van die PSALM, dat zit er als het ware als een ring omheen.

Weet het absoluut zeker. Jij en u, die ZONDAG 45 belijdt, zó is de HEERE, je kunt op Hem aan!

En onze vragen, zoals die naar voren komen in vers 2, die kunnen wij alleen maar stellen op grond van de trouw van God aan wat Hij Zelf beloofd heeft.
En aan wat Hij zelf doet, Zijn daden, de werken van Zijn handen.

Zo kun je doorgaan, en dan is dit nog maar één PSALM.

Dam staat er al zoveel in over het Adres.

En in allerlei andere PSALMEN, ja, in alle PSALMEN nog veel meer. En dan in de rest van de Bijbel nog.

De HEERE, Die Zelf komt met het bloed van het verbond, Exodus 24 - vanmorgen.

En Die doorgaat naar het nieuwe verbond: ‘in Mijn bloed.’

En op grond daarvan, die volkomen verzoening, van al onze zonden.

Dat denken om het Adres, broeders en zusters, dat betekent ook, dat u uw bidden steeds meer mag gaan koppelen aan wat u hoort, of leest.

Als u in deze PSALM leest over vijanden, en u bidt naar aanleiding van die PSALM, dan mag u dat koppelen aan de satan. En de zonde. En de dood.

En als u leest over Gods goede Geest, bídt dan om die Geest. En dank ervoor, dat Hij in uw leven aan het werk wil zijn.

En dank vooral, als je bij jezelf merkt, dát Hij aan het werk is.

Dan gebruikt de Catechismus ook nog die twee woordjes, ‘van harte’. Vanuit je hart.

Want bidden, dat kan ook gedachteloos.

Ik kan best bidden, terwijl ik er aan denk, dat ik gistermorgen weer een heel aantal ganzen zag vliegen, en ze vliegen allemaal naar het noorden. Dat wil in mijn hoofd heel goed dubbel-op.

Dat is dus niet vanuit het hart!

Vanuit het hart, dat is: in eerlijk geloof.

Juist als je die woorden belijdt, dat wij Hem ‘van harte’ aanroepen, komt het weer zo nadrukkelijk naar voren, hoe moeilijk dat bidden is.

Wij met onze twijfels, ons tegenstribbelen, en ons denken wat alle kanten uit kan gaan.

Wie, wie lukt het om altijd precies vol concentratie tegen de HEERE te zeggen wat er gezegd moet worden?

‘Van harte’, dat is immers ook: verwonderd! Verwonderd over die liefde van God.

Verwonderd, na het eten van het brood, en het drinken uit de beker. Omdat het écht waar was, dat u gast mocht zijn, vanaf de tafel waar Christus Gastheer is.

Wie is niet verwonderd?

Zó bijzonder!

Mensen als wij!

Bij Hem!

Echt waar, al de gehoorzaamheid, en heel het lijden en sterven van Christus. Oók voor ons!

Dan heet het vanmiddag nabetrachting. Maar als je doordenkt, dan kun je wel twee maand na betrachten. En dan is het 27 november, volgens de planning weer avondmaal. Maar dan ben je nog niet klaar met nabetrachten, om zo te zeggen. Alleen ben je ook weer bezig met de voorbereiding. En dan gaat het door voor de volgende nabetrachting.

Bidden, blijven bidden.

Niet vanuit onszelf, niet vanuit ons eigen denken. Maar vers 10, 'leer mij'.

Moeders en vaders, misschien wel Bijbelschool of gewone school, catechisatie, vereniging.

Maar vooral moeders en vaders die, als het goed is, jullie, kinderen, leren bidden.

Eerst mag je vaak het gebedje zingen.

Dat ga ik nu niet doen, want ik ken alleen maar oude gebedjes. En jullie kennen vast wel een nieuw gebedje.

Maar dan leren vader en moeder ook, wat je dan zegt, wat dat betekent.

En als je wat groter wordt, dan zing je niet altijd meer. Maar dan ga je het ook zeggen.

En dan leren vader en moeder je: "kijk, wat je net zei, dat was heel precies, dat klopte net met wat er in de Bijbel staat, wat heb jij goed geluisterd, mooi zo!"

En ze zeggen misschien wel eens: "nee, dat moet je maar niet weer zeggen, want in de Bijbel staat het anders. Ik zal je wel zeggen, hoe je het anders moet doen".

En vooral, leren ze jullie, wat er staat in Vraag en Antwoord 118.

Dat je moet bidden 'om al die dingen die wij voor lichaam en ziel nodig hebben'.

Dan leren ze, dat je God ook moet bidden, niet alleen maar om: lekker eten, en dat je fijn naar school mag, en dat je met je verjaardag een cadeautje krijgt. Maar dat je ook gaat bidden om de dingen van je ziel.

Dat moeten ze natuurlijk uitleggen.

Dat is, dat je gaat bidden om geloof. En vertrouwen. En volhouden. En dienen. En loven.

Vaders en moeders, vooral dat, leer de kinderen in het bidden eigenlijk altijd beginnen met de lof aan de HEERE.

En pak er dan inderdaad maar een lofpsalm bij, dat je zegt: "zó beginnen wij. Elke keer weer".

Denk maar aan het L-D-S-V-V-V.

Loven. Danken. Schuld belijden. Vergeving vragen. Vernieuwing vragen. En Voorbede doen.

Alles wat onze God bevolen heeft te bidden.

Hij, Hij bepaalt het.

En dan is het: dit wel, en dat niet.

Wat is bidden moeilijk!

Maar, bij de opdracht om te bidden, geeft God ook de belofte, en de gave van wijsheid en inzicht, en concentratie, om goed te denken om het Adres.

2) Dan in de tweede plaats, **God wil dat wij bij ons bidden ook denken om de afzender**. En die afzender, dat zijn wij zelf.

Maar wat voor mensen zijn wij?

Wij zijn mensen, dan denk ik even aan de grote mensen, die in de week van voorbereiding hebben nagedacht en doorgedacht over onszelf en onze verhouding met de HEERE.

En toen kwamen we d'r niet best af.

Toen zeiden we, vers 3, 'voer geen rechtszaak met mij HEERE. Want niemand is rechtvaardig, ik ook niet.'

Maar die PSALM die eindigt met: 'ik ben Uw dienaar!'

Ja, maar daar ben ik niet eens vanuit mijzelf geschikt voor.

En toch! Gast bij deze Gastheer.

De afzender, dat is iemand die hoort bij de kreupelen, en de blinden, en de armen, en de verminkten, uit die gelijkenis.

Weet u wel, de gelijkenis van dat feestmaal.

De mensen die uitgenodigd waren, die hadden er geen belang bij. Toen zei de koning: "nodig dan die anderen maar uit".

Kreupel. Daar kwamen ze aan strompelen.

En zo strompelden wij hier vanmorgen in ons geloof heen.

Blinden.

Hoe vaak zijn wij niet blind voor de goedheid van God?

Arm.

Inderdaad arm en ellendig, vanwege onze zondigheid.

Verminkt.

We zien er niet uit. We zijn niet eens in staat om de goedheid van God aan te pakken.

Verminkt, de beide armen zijn er af. En juist, omdat wij zo zijn, daarom was het zó wonderlijk dat wij vanmorgen mochten eten en drinken!

Wij mochten dat doen! Ja zelfs, wij **moesten** dat doen!

Maar we zaten hier als mensen die nergens recht op hadden.

Vers 3, ellende.

Vers 4, nood.

Vers 6, een ziel die dorst heeft.

Vers 7, een geest die bezwijkt, iemand die bijna aan het eind is.

Vers 11 en 12, benauwd.

“Vader, vol van vrees en schaamte, schuldig staan en zitten wij voor U.”

Van de afzender wordt volstrekte nederigheid geëist.

En dan tegelijk weer, ook dan, die grote verwondering: ‘ik, ja ook ik mag bidden! Ik moet het doen! God geeft om mij! God wil dat ik contact met Hem heb!’

Het is zo moeilijk - dat bidden.

Het kan soms zo zijn, dat je bij jezelf denkt: ‘het is mij te moeilijk, zal ik het wel doen?’

Ook bij dit tweede punt, wie kent zichzelf tot op de bodem van zijn hart, of op de bodem van haar hart?

Ik zou niet vreemd vinden dat iemand lezend Antwoord 117 bij zichzelf denkt van, ‘maar op deze manier wordt bidden mij eigenlijk onmogelijk gemaakt.’

Maar dan mag ik tegen u zeggen: “mijn broeder, mijn zuster, maar, dit wordt ons -door Christus geliefde broeders en zusters-, niet voorgehouden, om de gelovigen, verslagen van hart als ze zijn, alle moed te ontnemen. Alsof alleen zij die zonder enige zonde zijn, tot het Adres, tot God mogen naderen in het gebed.”

En dan kun je dat stukje uit Formulier 1 wel verder lezen nog.

“Geen zonde of zwakheid die nog in ons is overgebleven, kan verhinderen dat God ons toch, in genade, aanneemt. En ons waardig keurt met Hem contact te hebben. Als gast aan de tafel, vanaf de tafel. En waar dan ook, het contact met Hem in het gebed.

3) Tenslotte. **God wil dat wij bij ons bidden ook denken om het aangetekend zijn.**

Dat is misschien voor de kinderen even moeilijk, maar dat weten de groten wel.

Een ‘aangetekende brief’ heb je dan.

En dan gaat hij niet zomaar door de brievenbus heen. Maar dan belt de postbode aan.

Want een aangetekende brief die moet je geven aan degene die op het adres staat.

Die moet echt overhandigd worden.

“Meneer, mevrouw, ik heb voor u een aangetekende brief!”

Dat heeft alles te maken met het gebed.

Óns bidden, van onszelf, hoe kan dat voor God aangenaam zijn?

Maar het wordt als het ware een aangetekende brief. En Christus maakt het aangenaam. Ook voor het bidden geldt dat ‘toch’ van het geloof. Ondanks alles van onszelf, wat het onmogelijk maakt, is er tóch deze vaste grond, dit ongeschokte fundament: om Christus, wil God ons horen!

Om Christus wil God zelfs ons verhoren!

In Hem is elk gebed van ons, als het ware een aangetekende brief. En die kómt terecht op het Adres, absoluut zeker bezorgd!

Het is dankzij Christus, dat uw bidden, en dat jouw bidden, dat het zin heeft.
Als wij God vragen om wat wij nodig hebben. En dat kan heel wat anders zijn, en dat is vaak heel wat anders, dan wat wij graag willen.

Maar ook op dit punt, PSALM 143, wat David nodig heeft.
'Uw goede Geest', vers 10, is de Geest van Christus. Door Christus verdiend. Door Christus gegeven.
En nog nadrukkelijker in vers 11, 'om Uw Naam'. Die Naam, dat is Gods reputatie als Redder.

Die Naam, dat is Jezus, de Gezalfde. Dankzij Hem worden we levend gemaakt en levend gehouden.
En dankzij Hem gebruiken we het avondmaal op Gods bevel. Met het oog op: verder, onderweg, verder leven, in de richting van de bruiloft van het Lam.

Dankzij Christus worden onze gebeden 'aangetekend' verstuurd.
En dan luistert Hij, Die de Hoorder van het gebed is.
Hij neemt uw smeekbeden ter ore.
Hij verhoort u naar Christus' trouw, en naar Christus' gerechtigheid.
Zelfs, Hij gaat niet met u in het gericht.
Dankzij Christus.

U kreeg toch het brood?
Christus!
U at toch?

U kreeg toch de beker of het cupje?
Christus!
En u dronk toch?

God sprak. En u beleed, de laatste regel van PSALM 143, "ik ben Úw dienaar. En altijd zal ik voor dat dienen blijven bidden".

En daarom zingen we straks, 'Hij hoorde naar mijn kermen, en wilde Zich ontfermen. Hij neemt mijn bidden aan!'

AMEN